

- Kibernetikai laboratórium
- Gondolatok a közéletiségről
- Újból napirenden a menza
- Irodalmi oldal
- Vizsgák előtt

SZEGEDI Egyetem

VIII. évf. 16. szám A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTEZMÉNYEK LAPJA 1970. december 15.

Elkészült a Társadalmi szervek székháza

Lapunkban már hírt adtunk arról, hogy a József Attila Tudományegyetem Párt-, KISZ- és Szakszervezeti bizottságai a Dugonics tér 12. szám alatti Társadalmi Szervek Székházában kapnak helyet. Az épület átalakítási munkálatai befejeződtek, a KISZ-bizottság már odaköltözött, valószínűleg még december folyamán elfoglalja helyiségeit a Pártbizottság és a Szakszervezet is.

Szegedi professzorok a vezetőségben

November 28-án vezetőségválasztó közgyűlést tartott a Magyar Orvostudományi Társaságok és Egyesületek Szövetsége. A tizenháromezer orvost és gyógyszerészt, illetőleg 49 tudományos egyesületet magába foglaló szövetség szűkebb elnökségébe beválasztotta dr. Kedvessy György egyetemi tanárt, az országos vezetőség tagjai lettek a SZOTE professzorai közül dr. Julesz Miklós, dr. Petri Gábor és dr. Tóth Károly.

KINEVEZÉSEK

A művelődésügyi miniszter a József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán megalakult új tanszék-ek élére az 1970/71-es tanévtől dr. Dürö Lajos docenst tanszékvezetővé (Pszichológiai Tanszék), dr. Deme Lászlót, a nyelvtudományok kandidátusát tanszékvezetővé (Általános és Alkalmazott Nyelvészeti Tanszék), dr. Szegedi Maszák Mihály adjunktust megbízott tanszékvezetővé (tanszéki csoportként működő Angol Nyelv és Irodalom Tanszék) nevezte ki. A tanszékvezetők megbízatása öt évre szól.

Személyi változások a JATE KISZ bizottságában

A KISZ JATE-i Bizottsága november 18-ik ülésén — érdemeik elismerése mellett — felmentette tagjai sorából Kevei Ferencné, Ruszoly József és Izsák Péter elvtársakat, majd KISZ-bizottsági tagnak megválasztotta Gál György II. matematikust, Bodó Balázs III. éves joghallgatót és Blum Judit II. magyar-országi szakos hallgatót. A KISZ-bizottság VB tagsága alól felmentette Németh József és Izsák Péter elvtársakat és a VB tagjai sorába megválasztotta Gál Györgyöt és Bodó Balázst. A KISZ-bizottság december 9-én megtartott ülésén — érdemeik elismerése mellett — felmentette KISZ-titkári funkciója alól Hegyi András elvtársat és a JATE KISZ-bizottság titkárává Vastagh Pál V. éves joghallgatót választotta meg. A KISZ-bizottság felmentette VB-tagságuk alól Bodnár László és Biller Gyöngyi elvtársakat és VB-tagnak megválasztotta Bummer Krisztina II. éves mat.-fiz. szakos hallgatót.

VENDÉGEINK

Professzor Gärtner és dr. Mohrig, a greifswaldi testvéregyetem rektorhelyettese és párttitkára november 23-tól 26-ig, egyetemünk vendégei voltak, itt tartózkodásuk alatt aláírták a két egyetem további együttműködésére vonatkozó szerződést.

Professzor D. N. Cserebakov, az Odesszai Állami Mecsnyikov Egyetem

Tudományos Kommunizmus Tanszékének vezetője november végén tíz napot töltött a JATE Tudományos Szocializmus Tanszékén.

Professzor Lobunec, az Odesszai Állami Mecsnyikov Egyetem Politikai Gazdaságtan Tanszékének vezetője tudományegyetemünk Politikai Gazdaságtan Tanszékének vendége volt november 20—december 2. között.

C. V. Ramakrishnan professzor, az indiai Baroda Orvosegyetem Biokémiai tanszékének vezetője november 19—20-án látogatást tett a SZOTE-n és az Idegklinikák munkájával ismerkedett.

A Román Egészségügyi Minisztérium Egyetemi és Személyzeti Főosztályának vezetője, dr. Dimitru Tamásel november végén három napig orvosegyetemünk vendége volt. Tanulmányozta az egyetemi oktató és a diákokban folyó nevelőmunkát.

Andrejev Totev bolgár egyetemi tanár november 29—30-án a SZOTE Belgyógyászati és I. Sebészeti klinikáin a gyomorbetegségekkel, illetve a veseátültetésekkel kapcsolatos problémákban tapasztalatszerét folytatta.

December elején dr. Tamasdan Stefan román egyetemi tanár, a bukaresti Biokémiai Intézet vezetője látogatást tett a SZOTE-n a magyar—román kulturális egyezmény keretében. A román vendégprofesszor a Gyógyszertani Intézet és a Gyógyszer technológiai Intézet munkáját tanulmányozta.

Neves szovjet íróvendége volt november végén a Tanárképző Főiskola Orosz nyelvi és irodalmi tanszékének. Meghívásukra látogatást tett az intézményben Maksz Leonyidovics Poljanovszkij, Allami-díjas író, a nálunk is közsímet Vologya utcája, a Felderítő lány, a Magyar találkozásaim és a Majakovszkij a filmszínész című művek szerzője. Poljanovszkij nagy érdeklődéssel kísért előadással mutatkozott be a főiskola orosz szakos hallgatóinak.

Papp Gyula elnökhelyettes a bölcsészkaron

Papp Gyula, a Szeged m. j. Városi Tanács vb. elnökhelyettese november 26-án a JATE Bölcsészettudományi Karán kibővített párttaggyűlésen Szeged kulturális helyzetéről tartott előadást.

Embléma pályázat és kiállítás

A József Attila Tudományegyetem Tanácsa — a szegedi egyetemi oktatás 50. évfordulója alkalmából — egyetemi embléma tervezését határozta el. Az embléma megtervezésére az egyetem rektora pályázatot írt ki. A beérkezett 27 pályaművet az e célra alakított bizottság bírálta el. Az I. díjat 2000 Ft-ot elnyerte Varga Antal IV. é. mat. szakos levelező hallgató, Dunaújváros, Károlyi Mihály sor 7. IV/2. sz. alatti lakos. „Fortuna” jellege alatt beküldött pályamunkája. A II. díjat: 1000 Ft-ot elnyerte Rózsahegy János, Szeged, Pf. 441. „Led Zeppelin” jellege alatt beküldött rajza. A két 500—500 Ft-os III. díj közül egyiket elnyerte Dombos Kálmán, I. é. mat. szakos hallgató, Szeged, Borbás u. 18/b sz. alatti lakos. „Symphonia” jellegre beküldött, másikat Úrmósi Klára III. é. mat. szakos hallgatónak. „A vergődő diák” jellege alatt beküldött rajza. A beérkezett 27 db pályaművet az egyetem a Központi Könyvtár folyosóján (Dugonics tér 13. I. em.) ez év december 14-től 19-ig ki fogja állítani.

A megtiszteltetés a közös munka jutalma

Kongresszus utáni beszélgetés dr. Márta Ferenc rektorral, az MSZMP KB tagjával

Mindenekelőtt hadd kezdjük ezt a beszélgetést gratulációval. Lapunk valamennyi olvasója nevében szeretettel köszöntjük a tudományegyetem rektorát abból az alkalomból, hogy az MSZMP X. Kongresszusa a Központi Bizottság tagjai közé választotta.

Ez a köszöntés akkor is megilleti, ha a gratulációt mindjárt beszélgetésünk kezdetén így háritotta el magától:

— Ezt a kétségtelenül nagy megtiszteltetést nem úgy fogadtam, mint a személyemnek szóló dicsőséget. Úgy érzem, a megtiszteltetés azt a közösséget is érte, amellyel évek óta együtt dolgozunk, s amellyel együtt vállaljuk tetteinkért a felelősséget. Központi Bizottsági tagságom tehát mintegy közös munkánk jutalma.

— Milyen újabb feladatokat ró rektor elvtársra az új megbízatás?

— A Központi Bizottság közvetlenül, vagy közvetve eddig is felkért különböző munkákra. Így például részt vettem a tudománypolitikai határozat előkészítésében és bizonyos mértékig az ifjúságpolitikai határozat előkészítésében is. Nyilván hasonló feladataim lesznek a jövőben. Ugyanakkor a magam részéről szeretném ezt a lehetőséget felhasználni arra is, hogy az üléseken közvetlenül szóvá tehessek bizonyos, a felsőoktatást érintő kérdéseket és ezzel hozzájárulhassak a remélhetően helyes döntésekhez.

— Rektor elvtárs már eddig is számos fórumon hangsúlyozta, hogy a felsőoktatási intézményekben nem politikai szempontok vagy csak egyetlen témában eligazodó szobatudósokat kell képezni, hanem olyan szakembereket, akik képesek az állandóan és rohamosan fejlődő tudományok ismereteinek befogadására. Ezeket a gondolatokat — mint olvashattuk — kongresszusi felszólalásában is kifejtette. Örömmel olvastuk, hogy kiegészítette ugyanakkor az egész közoktatás bírálatával.

— Nagy megtiszteltetés volt számomra hogy egyáltalán megkaptam a hozzászólás jogát, hiszen háromszor annyian jelentkeztek felszólalásra, mint ahányan végül is eljutottak a mikrofonig. Fontosnak tartottam, hogy felhívjam a jelenlévők figyelmét olyan országos gondra, mint például a középiskolások tanulói ismeretekkel való túlterhelése. Úgy látom ugyanis, hogy a jelenlegi „minél többet megtakarítani” mennyiségi szemlélet nem kedvez a tehetség megítélésében és egyik alapvető oka annak a sajnálatos ténynek, hogy a fizikai dolgozók gyermekei a kívánatosnál jóval kisebb számban kerülnek az egyetemekre. Olyan időszakban, amikor a dolgozó felnőttek jó része 44 órát dolgozik hetenként a munkahelyén, a középiskolai tanulókat 60—70 óras elfoglaltsággal terheli az iskola. Örömmre szolgált, hogy a közoktatás helyzetének felülvizsgálására Kádár elvtárs is figyelmet fordított beszámolójában.

Szívesen adtam hangot továbbá annak a közvéleménynek is, amely egye-

temünkön kialakult a tudománypolitikai irányelvek értékelésében. A vidéki egyetemeken nagyon jelentősnek tartottuk az irányelveknek azt az állásfoglalását, amely szót emel a kutatási kapacitás fővárosban történő túlkonzentrálása ellen. Sokszor hallhatjuk a „vidéki” szót mint elmarasztaló minőségi jelzőt említeni, pedig köztudomású, hogy az alkotás — a tudományos alkotás — értékét nem földrajzi helye határozza meg, ha tudnillik az lenne az értékmérő, mivel Magyarországnak azt a sok provinciális munkát, amely a fővárosban születik?

— Milyen tapasztalatokkal tért haza rektor elvtárs a kongresszusról?

— Feltétlenül megragadott az a realitásokra épülő őszinte hangnem, amely a referátumot és a hozzászólásokat egyaránt jellemezte. A kerületi párttitkártól az üzemi dolgozótól minden felszólaló úgy beszélt a maga munkaterületéről, hogy azt az ország vérkeringésének részeként tekintette. A felszólalók valamennyien egyetértettek az alapvető célok megítélésében, de a hozzászólásra szánt idő nagyobb részében mégis a megoldásra váró problémákkal foglalkoztak. Azt is hadd jegezzem meg, hogy a nyugati pártok képviselői egymás után hangsúlyozták, hogy szívesen vennék a vállukra azokat a gondokat, amelyek itt szöba kerültek.

Imponáló volt a kongresszus előkészítése, a szervezethez. Az ember természetesen elfárad egy héttig tartó ülés-sorozat után. Mégis úgy tapasztaltam, hogy az érdeklődés a huszadik hozzászólás után sem lankadt. Biztos vagyok benne, hogy egyetlen szó sem hangzott el hiába, sőt az el nem hangzott felszólalásokat is gondosan elolvassák majd. A kongresszus atmoszférája mindenki előtt ismételtel bonyosított a jelenlegi politika stabilitását. Mostmár az a közös feladatunk, hogy ne csak a célok megfogalmazásában, hanem a végrehajtásban is egységesek legyünk.

Talán frázisnak hangzik, de én abban a pillanatban, amikor a kongresszus nyilvánossága előtt beszélni kezdtem, hirtelen megéreztem a rám nehezedő felelősség súlyát, s mint a későbbi beszélgetésben kiderült még olyan gyakorlott „előadók” is lámpalázások voltak, mint például Keres Emil. Egyébként én voltam az a felszólaló, aki Kádár elvtársnak elpanaszoltam izgatottságomat, s akinek válaszulva a plénum előtt azt mondta, hogy ezen a helyen minden szónok osztozik a lámpaláza, éppen az előbb említett felelősségvállalás miatt.

— Gratulációval kezdjük, jókívánásokkal fejezzük be. Kibánjuk, hogy rektor elvtárs az ország valamennyi pedagógusa és valamennyi tanulója javára tevékenykedjen a Központi Bizottságban s munkáját jó egészségben, a tőle megszokott ambícióval láthassa el.

F. J.

Az orvoskollégiumok fotókiállításának II. díjas képe. Fabry Péter: Tisza-part.